

GEORGIUS

časopis farnosti Bobrovec - špeciálne vydanie

- 1 Guadalupe
- 2 Námestie Troch kultúr
- 4 Metropolitná katedrála
- 6 Xochimilco
- 6 Guadalupe
- 9 Teotihuacán
- 11 Tonantzitla
- 12 Cholula
- 14 Puebla
- 17 Park Cacahuamilpa
- 17 Taxco
- 19 Acapulco
- 21 Guadalupe
- 22 História zjavenia
- 22 Zjavenie Panny Márie
- 22 Obraz Panny Márie

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Bobrovec.
 Redaktori: Michal Marlenga, Martina Lisá, Martina Gajancová, Martin Brziak, Miroslava Triznová
 Cenzor: Michal Marlenga
 Jazyková úprava: Anna Ondrejková
 Grafická úprava: MM
 Imprimatur: Mons. Štefan Sečka, spišský diecézny biskup. BÚ Spišská Kapitula - Spišské Podhradie 29. 4. 2014. Prot. č. 789/14
 Adresa redakcie: bobrovec@kapitula.sk
 Redakčná rada si vyhradzuje právo úpravy a krátenia príspevkov.

GEORGIUS

Guadalupe

Obraz Panny Márie Guadalupskej na Diegovej tilme
 foto: MM

Myšlienka putovať k Panne Márii Guadalupskej rezonovala v mojej mysli pomerne dlhú dobu. Vedel som veľmi dobre, že je to náročná púť. Oslovil som svojho priateľa Michala Pitoniaka, kňaza, ktorý sprevádza pútnikov najmä vo Svätej zemi, aby pomohol uskutočniť púť nielen mne, ale aj ďalším ľuďom. Spolu s cestovnou kanceláriou Awertour pripravil program samotnej púte. Ten sme ponúkli veriacim našej farnosti s tým, či by aj oni nechceli putovať na toto sväté miesto. Na našu veľkú radosť sa prihlásilo štyridsať veriacich nielen z našej farnosti a z Liptova, ale aj z východu, Oravy a Bratislavy.

15. januára 2025 teda začala farská púť do Mexika, k Panne Márii Guadalupskej. Trpezlivo sme očakávali príchod autobusu a o 22:00 sme vyrazili smer Viedeň, Madrid a Mexiko City.

Naša prvá zastávka bola v Ružomberku. Tu sa k nám

pridali pútničky z Ružomberka a Oravy. V Likavke sme vyzdvihli nášho sprievodcu PaedDr. Michala Pitoniaka. V Bratislave nás privítal riaditeľ cestovnej kancelárie Awertour pán Vladimír Maštrla. Dokonca nás doviezol na letisko Schwechat pri Viedni. Po absolvovaní povinných letiskových kontrol nás čakal prvý, trojhodinový let do Madridu.

V Madride sme prestúpili na let do Mexico City. Čakalo nás dvanásť hodín letu. Hoci to znie desivo, Matka Božia nám svoju blízkosť ukázala aj pri tomto lete, a my sme ho zvládli. Zhruba o pol šiestej večer ich času (-7 hodín v porovnaní s naším časom) sme pristáli v Mexico City.

16. januára po raňajkách sme sa doviezli na Námestie Troch kultúr.

Starostlivosť o batožinu na letisku v Mexiko City
foto: MM

Plaza de las tres Culturas Námestie Troch kultúr

Námestie Troch kultúr sa nachádza v mestskom komplexe Nonoalco Tlatelolco, severne od historického centra Mexico City.

Ako jeho názov napovedá, architektu-

GEORGIUS

Námestie Troch kultúr. Vľavo Chrám sv. Jakuba
foto: MM

nické súbory, ktoré sa okolo neho nachádzajú, pochádzajú z troch rôznych historických etáp:

- kultúry Strednej Ameriky, konkrétne archeologickej zóny Tlatelolco a pozostatky altépetl, mestského štátu predkolombovskej Ameriky
- španielskej kultúry reprezentovanej kláštorom a Chrámom svätého Jakuba Staršieho, Kolégiom Svätého Kríža Tlatelolco, ktoré viedli španielski evanjelizátori Bernardino de Sahagún a Juan de Zumárraga. Kolégium bolo prvou inštitúciou vyššieho vzdelávania v Amerike, prípravou na univerzitu, ktorá sa zameriavala na domorodých obyvateľov
- kultúrou moderného Mexika, ktorú reprezentuje veža Tlatelolco. Ide o sídlo ministerstva zahraničných vecí a sídlo Univerziténeho kultúrneho centra.

Pre nás bola dôležitá informácia, že v Chráme svätého Jakuba bol pokrstený Juan Diego Cuauhtlatotzin (1474–1548) potom, ako navštevoval katechézy biskupa Zumárragu.

Interiér Chrámu sv. Jakuba Staršieho
foto: MM

Chrám Našej Panej na stĺpe
foto: MM

Krstiteľnica, v ktorej bol pokrstený Juan Diego
foto: MM

Hlavný oltár v Chráme Našej Panej na stĺpe
foto: MM

Odtiaľ sme sa presunuli do chrámu Iglesia Nuestra Señora Del Pilar, do Chrámu Našej Panej na stĺpe. Tu sme slávili prvú svätú omšu počas našej púte v Mexiku. Pri oltári sme slúžili svätú omšu traja kňazi, spolu so mnou sprievodca vdp. Michal Pitoniak a môj spolužiak a priateľ Stanislav Misál, farár v Chlebniciach.

Tu nám duchovný otec Michal Pitoniak prvýkrát priblížil dejiny Mexika, najmä vzťah medzi Aztékmi a conquistadormi pod vedením Hernanda Cortésa. Spolu s ním prišiel aj biskup Zumárraga, aby viedol katechézy a postupne učil domorodých Indiánov katolíckeho náboženstva.

Catedral Metropolitana de la Ciudad de México Metropolitná katedrála Mexico City

Pred Metropolitnou katedrálou v Mexico City
foto: MM

Katedrála je sídelným chrámom diecézneho biskupa, ktorý má v nej svoju katedru, miesto, odkiaľ vykonáva učiteľský úrad Cirkvi. Metropolitná katedrála, tiež známa ako katedrála arcibiskupská, je katedrála, ktorá slúži ako hlavné sídlo metropolitu. Ním je vysokopostavený biskup s jurisdikciou nad viacerými biskupmi a ich diecézami. Katedrály sú významné náboženské a historické stavby a nachádzajú sa vo veľkých mestách alebo metropolách.

Metropolitná katedrála v Mexico City bola postavená na mieste, kde sa stretávali štyri pôvodné štvrte starobylého hlavného mesta Aztékov - Tenochtitlán.

Tenochtitlán sa nachádzal uprostred jazera Texcoco a známy bol pre architektúru, chrámy, paláce a aj kanály podobné kanálom v Benátkach, ktoré slúžili na dopravu.

Tenochtitlán bol aj centrom politického, ekonomického a kultúrneho života, a tiež dôležitým miestom na obchodovanie.

Katedrála bola postavená v rokoch 1573 - 1813. Prvý kameň vraj položil samotný Hernándo Cortés a materiál na stavbu kostola bol z veľkej časti získaný zo zničených stavieb Tenochtitlánu.

Jedná sa o najväčšiu katedrálu v celom Mexiku - má 59 metrov na šírku, 128 metrov na dĺžku a výška po vrchol veže je približne 67 metrov.

Je v nej i šesťnásť kaplniek a každá z nich je zasvätená inému svätcovi.

K zaujímavostiam katedrály patrí nerovná podlaha, spôsobená nerovnomerným sadaním stavby na podloží a temer dennými otrasmi pôdy, ale aj socha čierneho Krista. Mexiko je krajina plná mýtov, a to je aj prípad známej sochy čierneho Krista, ku ktorej sa viaže

aj legenda.

Podľa legendy sa kňaz každý deň prichádzal modliť pred sochu Krista, ktorá bola pôvodne biela. Na konci modlitby kňaz zakaždým pobožkal nohy Krista. Jedného dňa sa však istý muž kňazovi priznal, že kradol a vraždil. Kňaz ho požiadal, aby ako pokánie vrátil to, čo ukradol, a vydal sa spravodlivosti. Mužovi sa tieto slová nepáčili, a tak sa rozhodol kňaza zabiť. Večer vošiel do katedrály a pomazal Kristove nohy jedom. Kňaz sa, tak ako zvyčajne, išiel pomodliť ku krížu, ale keď sa ho pokúsil pobožkať, zbadal, ako mu Kristus ohýba nohy, aby ho zachránil pred jedom. Navyše socha zázračne sčernela.

Krucifíx, ktorý zázračne sčernel
Kyvadlo umiestnené v strede katedrály slúži na demonštráciu rotácie Zeme. Návštevníkom ukazuje, ako sa Zem otáča okolo svojej osi. Je to fascinujúci pohľad a dôležitý vzdelávací nástroj, ktorý priťahuje pozornosť mnohých návštevníkov. Volá sa Foucaultovo kyvadlo

foto: MM

Oltár milosrdenstva pri vstupe do katedrály
foto: MM

Kráľovská kaplnka v katedrále
foto: Martin Machaj

Xochimilco

Deň sme ukončili vo štvrti Xochimilco, ktorú kvôli sieti malebných vodných kanálov často nazývajú „Benátky Mexika“. Plavili sme sa na pestro zafarbených a bohato zdobených tradičných plochých lodkách. Takúto loďku nazývajú trajinera.

Kanály sú pozostatkami starobylého aztéckeho poľnohospodárskeho systému nazývaného chinampa, čo sú umelé ostrovy používané na pestovanie plodín.

Starí Indiáni budovali v jazere umelé ostrovy, na ktorých pestovali rôzne plodiny. Medzi týmito ostrovmi nechávali priestor na plavbu lodí, kanály.

Na trajinerách sme mali typickú mexickú večeru. Tacos, ryžu, marinované kura, vyprášanú bravčovú kožu a typické omáčky, pripravené z jalapeños (čili papričiek). Zapiť sme to mohli miestnym pivom, či iným nápojom.

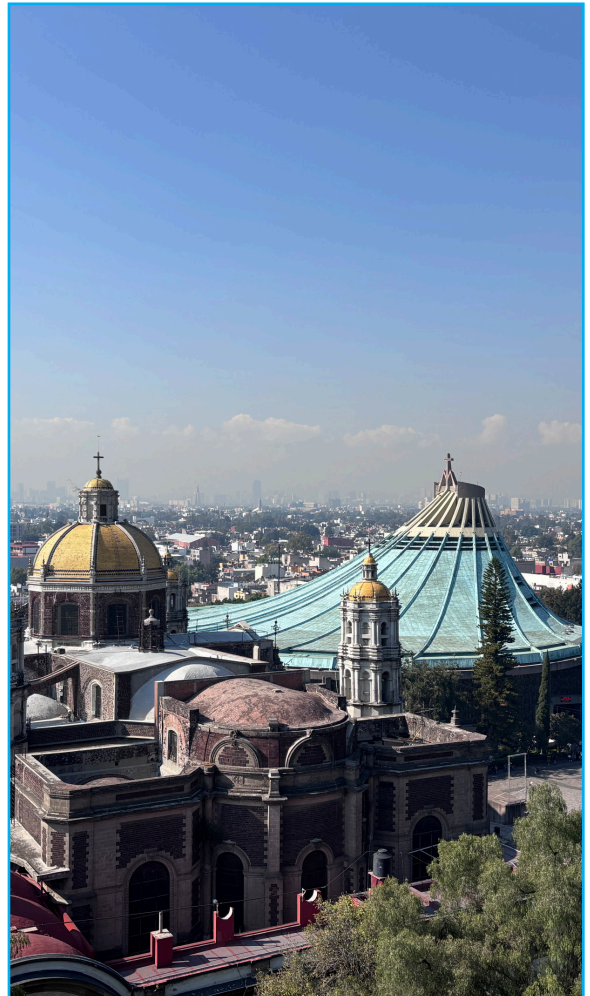

Trajineras
foto: Marek Machaj

Guadalupe - prvá návšteva

Ďalší deň po raňajkách náš program pokračoval prvou návštevou Guadalupe. Je to hlavný dôvod, pre ktorý sme putovali do Mexika. Je situované v Mexiko City, vo štvrti Gustavo A. Madero.

Hneď po príchode do areálu bazilik nám duchovný otec Michal Pitoniak predstavil krátku históriu tohto svätého miesta.

Pohľad na obe baziliky zo severnej strany
foto: MM

V Guadalupe sú dve baziliky. Stará bola postavená v roku 1695, nová bola dokončená v roku 1976. Okrem nich sa na námestí nachádza kostol Konventu matiek kapucínok a kostol Starej farnosti Indiánov, kde Juan Diego prežil istý čas svojho života.

Pred bazilikami v Guadalupe
foto: turisti

Pred kostolom Starej farnosti Indiánov
foto: turisti

Nedáľeko bazilik sa nachádza kostol Starej farnosti Indiánov. Na tomto mieste sme slávili svätú omšu.

Spievodca Michal Pitoniak nám počas svätej omše ešte viac priblížil históriu

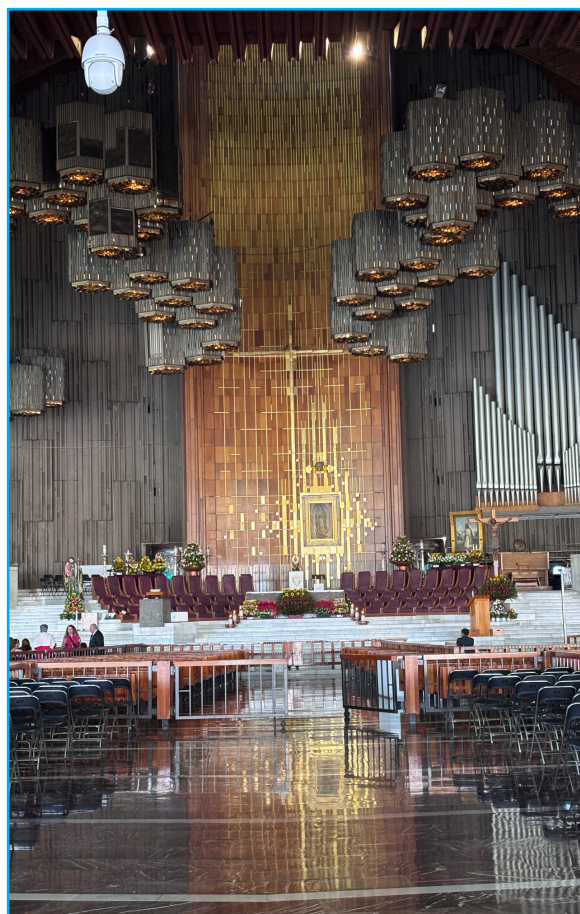

Kňazi počas slávenia svätej omše
foto: Martin Machaj

a detailne nám porozprával o samotnom zjavení a zázračnom obraze Panny Márie, ktorý je v súčasnosti umiestnený v Novej bazilike Guadalupej Panny Márie.

Areál bazilík v Guadalupe
foto: turisti

Hlavný oltár Novej baziliky
foto: Martin Machaj

Hlavný oltár v Starej bazilike
foto: Martin Machaj

Teotihuacán

Po nádhernom zážitku v Guadalupe sme pokračovali v našom programe. Čakala nás návšteva mesta Teotihuacán.

Je preslávené pyramídami. Skôr, než sme ho navštívili, zastavili sme sa v dielni, kde ručne obrábajú rôzne polodrahokamy a minerály a vytvárajú z nich nádherné predmety a šperky, ale aj rôzne suveníry a masky pre turistov a pútnikov.

Výrobky z polodrahokamov, ručne vyrábané
foto: MM

Okrem iného nám tu predstavili aj rastlinu agávu, z ktorej Aztékovia vyrábali oblečenie, „papier“, ale aj alkohol.

Popri prednáške nás naučili, ako sa má správne piť dobrá tequila: „Arriba, abajo, hacia arriba! lucha, lucha, lucha!“ Pohár s nápojom smerom nahor, pohár smerom nadol, smerom nahor a krútiť bokmi. Lucha, lucha, lucha! znamená bojuj, bojuj, bojuj!

GEORGIUS

Teotihuacán, známy aj ako „Mesto bohov“, je jedným z najvýznamnejších archeologických a kultúrnych miest v predkolumbovskej Amerike. Leží približne 40 kilometrov severovýchodne od Mexico City a je zapísaný na zozname svetového dedičstva UNESCO.

My sme tu navštívili pyramídu Slnka. Táto monumentálna stavba je jednou z najväčších pyramíd na svete. Dosahuje výšku približne 65 metrov. Návštevníci môžu vystúpiť na vrchol a obdivovať úchvatné výhľady na celé mesto. Nám sa to však nepodarilo. Nedovolili nám to vojaci, ktorí strážili tento areál.

Údolím Cesty mŕtvych sme prišli k pyramíde Mesiaca. Cesta mŕtvych je hlavná cesta, ktorá spája obradné miesta, vrátane pyramídy Slnka, pyramídy Mesiaca a chrámu Opereného hada. Táto široká ulica je lemovaná početnými stavbami a námestiami, ktoré tvorili srdce mesta.

Pyramída Mesiaca je menšia než pyramída Slnka, ale rovnako impozantná. Nachádza sa na severe údolia Cesty mŕtvych. Je obklopená menšími stavbami, ktoré slúžili ako obradné a administratívne centrá.

Videli sme aj chrám Opereného hada. Táto monumentálna stavba je zasvätená božstvu Quetzalcoatlovi, Operenému hadovi. Chrám je známy svojimi zložitými reliéfmi a sochami, ktoré zdobia jeho fasády.

Teotihuacán je známy aj svojimi nádhernými freskami, ktoré zobrazujú rôzne božstvá, ceremónie a každodenný život obyvateľov mesta. Tieto fresky sú jednými z najlepšie zachovaných príkladov starovekého umenia a poskytujú cenný pohľad na kultúru a náboženstvo Teotihuacánu.

Teotihuacán je miestom, kde sa história a architektúra spájajú do jedného úchvatného celku.

Pod pyramídou Mesiaca
foto: turisti

Pyramída Slnka
foto: Marek Machaj

Počas večere v miestnej reštaurácii
foto: Martin Machaj

Tonantzintla

Z kresťanského pohľadu je možné uvažovať o tom, že Aztékovia nevedomky slúžili diablu, najmä kvôli krvavým obetiam a ich náboženskému systému založenému na strachu. V kresťanstve je Kristova obeta na kríži vrcholným aktom lásky a spásy. Naopak, aztécke obety boli kruté a násilné, pričom ľudia verili, že bez nich svet prestane fungovať.

Satan sa v Biblii označuje ako „vrah od počiatku“ (Jn 8,44) a chce ničiť ľudí. Satan často falošne napodobňuje Boha, ale jeho verzia je vždy zvrátená, namiesto lásky k blížnemu vyžaduje krv a bolesť.

Aztékovia mohli byť zvedení zlými duchmi, ktorí ich presvedčili, že potrebujú ľudské obety.

Biblia hovorí: „Dokonalá láska vyháňa strach“ (1 Jn 4,18). Aztécke náboženstvo však bolo postavené na strachu z bohov, ktorí mohli zničiť svet.

Boh v kresťanstve je milosrdný Otec, zatiaľ čo bohovia Aztékov boli krutí a neúprosní.

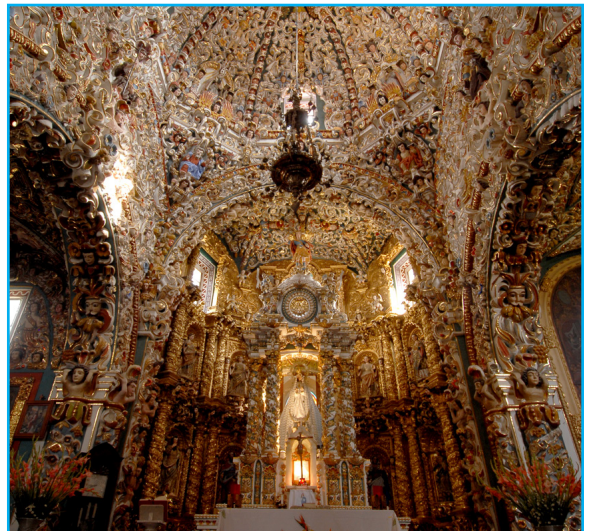
Ak náboženstvo vedie k teroru a násiliu, pochádza od diabla, nie od Boha.

Panna Mária Guadalupská je znamením oslobodenia. Zjavenie Panny Márie Guadalupskej v roku 1531 mohlo byť Božou odpoveďou na diabolské klamstvá, pretože priniesla evanjelium lásky do krajiny poznačenej krvavými obetami.

Na jej obraze je čierny pás, ktorý v aztéckej symbolike znamenal tehotenstvo, ukázala im, že nosí Ježiša, pravého Boha. Po zjavení milióny Aztékov prijali krst a opustili svoje pohanské rituály.

Ak Aztékovia nevedomky slúžili diablu, zjavenie Panny Márie a príchod kresťanstva bolo ich oslobodením. Neboli však sami vinní - žili v kultúre, ktorá ich učila falošným bohom. Preto Boh poslal evanjelium, aby ich priviedol k pravde a spásy v Kristovi.

Po raňajkách naša púť pokračovala. Navštívili sme chrám Panny Márie Tonantzintla, ktorý sa nachádza v San Andrés, v Cholule. Pôvodne tento kostol slúžil ako miesto uctievania a modlitieb pre domorodé obyvateľstvo. Domorodé obyvateľstvo tu uctievalo bohyňu Tonantzin, ktorá bola považovaná za bohyňu materstva a ochrankyňu rodiny. Keď sem prišli španielski misionári, prepojili domorodé vierovyznanie s katolíckou vierou, a tak sa Tonantzin začala spájať s Pannou Máriou ako matkou a pomocnicou kresťanov.

Exteriér a interiér Tonantzintla
foto: MM

Zaujímavosťou tohto chrámu je fakt, že v ňom nedovolia fotiť interiér. Dokonca majú svojich ľudí, ktorí vyslovene kontrolujú, či niekto fotí alebo nie. Počas našej návštevy tu bol krst malého dieťaťa, preto tento zákaz nebol tak prísne kontrolovaný.

Cholula

Naša púť pokračovala smerom k veľkej pyramíde v Cholule. Veľká pyramída v Cholule - Puebla, známa tiež ako Tlachihualtepetl, je jednou z najväčších a najstarších pyramíd na svete.

Táto pyramída je ešte stále čiastočne zakrytá pôdou, kamením a rastlinami.

Bola postavená v niekoľkých fázach, pričom každá civilizácia, od Olmékov cez Toltékov až po Aztékov, pridala nové poschodie. Má približnú šírku 450 metrov a výšku 66 metrov, čo z nej robí najväčšiu pyramídu v Amerike.

Cholula je krásne miesto na návštevu, kde môžete obdivovať kombináciu

Pyramída v Cholule
foto: Martin Machaj

Pyramída v Cholule
foto: Martin Machaj

predhispánskej a koloniálnej architektúry. Výhľad z vrcholu pyramídy ponúka krásny pohľad na sopku Popocatepetl.

Na vrchole pyramídy sa nachádza bazilika Panny Márie Nuestra Señora de los Remedios, ktorá bola postavená Španielmi v roku 1594.

Je nádherným príkladom barokovej architektúry a má bohatú históriu, ktorá spája predkolumbovské a koloniálne obdobie Mexika.

Postavenie kostola na vrchole predhispánskej pyramídy symbolizuje víťazstvo kresťanstva nad domorodými náboženstvami. Tento akt bol typický pre španielskych dobyvateľov, ktorí často stavali kresťanské kostoly na miestach bývalých domorodých svätýň.

Kostol má barokovú fasádu s výraznými dekoratívnymi prvkami, ktoré sú typické pre mexickú barokovú architektúru.

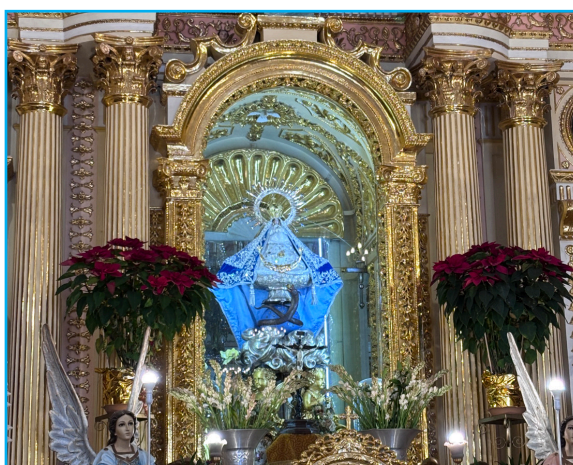
Na vrchole kostola sa týči zvonica, ktorá dominuje celému okoliu.

Bazilika Panny Márie na pyramíde
foto: turisti

Interiér baziliky
foto: MM

Pohľad na mesto
foto: MM

Puebla

Pred katedrálou v Pueble
foto: turisti

Hlavný oltár v katedrále
foto: MM

Puebla, oficiálne známa ako Heroica Puebla de Zaragoza, je krásne mesto v strednom Mexiku. Je to hlavné mesto štátu Puebla a štvrté najväčšie mesto v Mexiku.

Je známe svojou bohatou históriou, kultúrou a architektúrou. Puebla bola založená 16. apríla 1531 španielskymi dobyvateľmi na mieste, ktoré sa volalo Cuetlaxcoapan, čo znamená „kde hady menia kožu“.

Puebla je bohatá na koloniálne stavby, vrátane krásnych kostolov, palácov a budov s farebnými talaverskými dlaždicami. Mesto je známe svojou keramikou.

Katedrála Puebla má bohatú a fascinujúcu históriu, ktorá sa začala v 16. storočí, keď Španieli začali budovať kostol na mieste predhispánskeho posvätného miesta.

Práce na jej výstavbe začali v roku 1575, dokončená bola v roku 1649.

Katedrála bola oficiálne posvätená 18. apríla 1649, hoci práce na jej dokončení pokračovali aj v nasledujúcich desaťročiach.

Katedrála je súčasťou Svetového dedičstva UNESCO od roku 1987, ako súčasť historického centra Puebla.

Interiér katedrály
foto: MM

Po prehliadke katedrály sme slávilí svätú omšu v jednom z kostolíkov historického centra. Prešli sme sa uličkami mesta, navštívili miestny trh. Posledným bodom programu bola návšteva jezuitského chrámu blízko nášho hotelu.

Baziliku v Cholule a jezuitský kostol spája socha Panny Márie - Virgen de los Remedios. Do slovenčiny sa prekladá ako Panna Mária ochrankyňa alebo pomocnica. Volne preložené ako Panna Mária rozväzovačka uzlov. Utekajú sa k nej všetci, ktorých v živote trápi veľký kríž alebo problém. Ten je Panne Márii odovzdaný ako uzol, ktorý má rozviazať. V Mexiku má tento kult hlboké historické a náboženské korene.

Panna Mária - Virgen de los Remedios
foto: MM

V nedeľu ráno sme sa zobudili do ďalšieho krásneho dňa. Ráno sme privítali s brieždením slnka na terase nášho hotela. Je to bývalý jezuitský kláštor. Z terasy sme mali výhľad aj na sopku Popocatepetl.

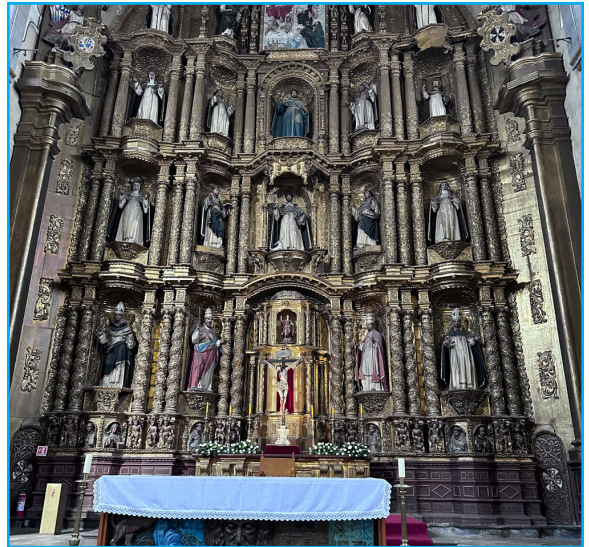
Sopka Popocatepetl a katedrála
foto: MM

Po svätej omši v kostole Klarisiek nás naši sprievodcovia uličkami priviedli ku klášturu dominikánov. Tento bol založený v roku 1535 a je jedným z najstarších a najvýznamnejších kláštorov dominikánov v Mexiku.

Kláštor je postavený v renesančnom štýle, s krásnymi freskami a bohatou interiérovou výzdobou. Hlavný chrám kláštora je známy svojou krásou a historickým významom. Zvlášť sme obdivovali Kaplnku Ružencovej Panny Márie.

Interiér kaplnky je výnimočný svojou nádhernou výzdobou. Hlavný oltár je zdobený zlatom a štukovou prácou, ktorá zobrazuje scény z biblie a život Panny Márie.

Steny a strop kaplnky sú pokryté freskami a ornamentmi, ktoré zobrazujú anjelov, svätých a rôzne náboženské motívy.

Hlavný oltár a Kaplnka Ružencovej Panny Márie
foto: MM

Národný park Cacahuamilpa

Naša púť pokračovala k Národnému parku Cacahuamilpa. Tento park sa nachádza v štáte Guerrero. Je známy najmä svojimi rozsiahlymi jaskyňami, ktoré sú jedným z najväčších a najznámejších systémov jaskýň v Mexiku.

My sme boli v jednej z nich. Táto sa volá Grutas de Cacahuamilpa. Objavená bola v roku 1834 a odvtedy sa stala populárnou turistickou destináciou. Jaskyňa má mnoho obrovských chodieb a miestností, z ktorých niektoré dosahujú výšku až 81 metrov a šírku až 100 metrov.

Tečú v nej dve podzemné rieky, ktoré ďalej formujú jaskynné priestory.

Jaskyňa
Občerstvenie po návšteve jaskyne
foto: MM a Martin Machaj

Taxco

Podvečer sme docestovali do mesta Taxco. Taxco, známe tiež ako Taxco de Alarcón, je malebné mesto v štáte Guerrero v Mexiku, ktoré je známe svojou bohatou históriou, krásnou koloniálnou architektúrou a najmä svojou tradíciou ťažby a spracovania striebra.

Bolo založené v roku 1529 a jeho úzke, klukaté uličky, biele domy s červenými strechami a krásne koloniálne stavby dodávajú mestu jedinečnú atmosféru. Mesto je postavené na svahu a ponúka nádherné výhľady na okolitú krajinu.

Potom, ako sme docestovali, nás naši sprievodcovia zobrali práve do šperkárskej dielne, kde nám zamestnanci porozprávali o histórii ťažby striebra v tomto meste a výrobe šperkov. Samozrejme sme si šperky zo striebra mohli aj zakúpiť.

To bolo prvé prekvapenie od našich sprievodcov. Tým druhým, bol pobyt v hoteli na Monte Taxco. Do tohto hotela sme sa prepravili la-novkou.

Mesto Taxco
foto: MM

Ranný program mal začať svätou omšou v miestnej katedrále. Kým sme sa dostali na svätú omšu, tak nás prevkypili sprievodcovia tretí raz. Na hlavné námestie, Zócalo, sme sa dostali autami volkswagen. Bol zážitok sedieť v malom autíčku, „chrobákovi“ ktoré sa predieralo úzkymi uličkami mesta.

Autá, ktorými sme docestovali na Zócalo
foto: MM

Zócalo, námestie v Taxco
foto: MM

Počas svätej omše
foto: MM

Hlavný oltár
foto: MM

Svätú omšu sme dokonca slávili pri príležitosti titulu katedrály. Je zasvätená svätému Šebastiánovi a svätej Priske.

Katedrála bola postavená medzi rokmi 1751 a 1759 na základe finančnej podpory „strieborného baróna“ Josého de la Borda, v tom čase najbohatšieho muža v Mexiku.

Katedrála
foto: MM

Taxco je známe aj svojimi festivalmi a podujatiami. Jedným z najznámejších je Semana Santa (Veľkonočný týždeň), kedy sa konajú procesie a náboženské oslavy po celom meste.

Sochy za našimi pútnikmi predstavujú kajúcnikov, ktorí takto robia pokánie za svoje hriechy celkom dobrovoľne

foto: MM

Acapulco

Čakala nás oddychová časť našej púte. Docestovali sme do Acapulca.

Acapulco, mesto nachádzajúce sa na pobreží Tichého oceánu v Mexiku, je známe svojimi nádhernými plážami, pulzujúcim nočným životom a bohatou históriou.

Ubytovali sme sa v hoteli Ritz. Je to hotel priamo na pláži. K oceánu sme to mali na skok.

Acapulco
foto: Martin Machaj

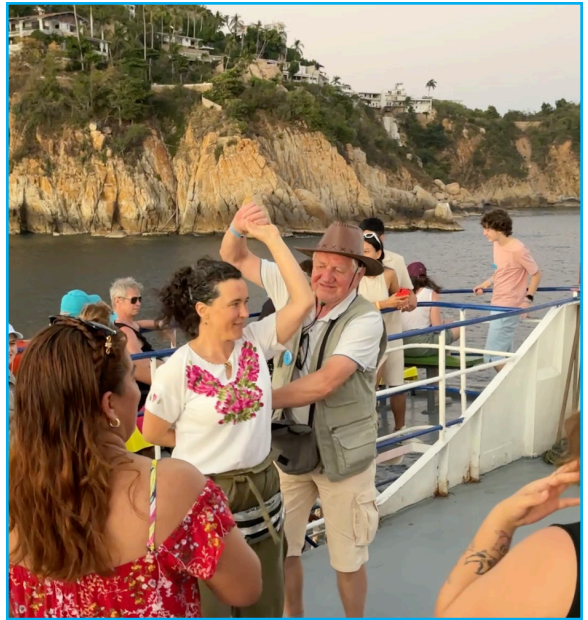
Čakali nás tridstašstupňové horúčavy, pláž a slnko. K tomu neobmedzený výber jedál a nápojov.

Program v Acapulcu začínal svätou omšou o siedmej hodine priamo v hoteli. Aj tu nám náš sprievodca Michal porozprával aj o tom, ako je potrebné vedieť oddychovať aj pri povinnostiach, ktoré máme každý deň.

Takto sme „naštartovali“ každý deň v Acapulcu. Potom sme mali až do večera voľný program, čo sme využili na spoznávanie mesta, plávanie v bazénoch alebo v oceáne.

Podvečer na pláži
foto: Martin Machaj

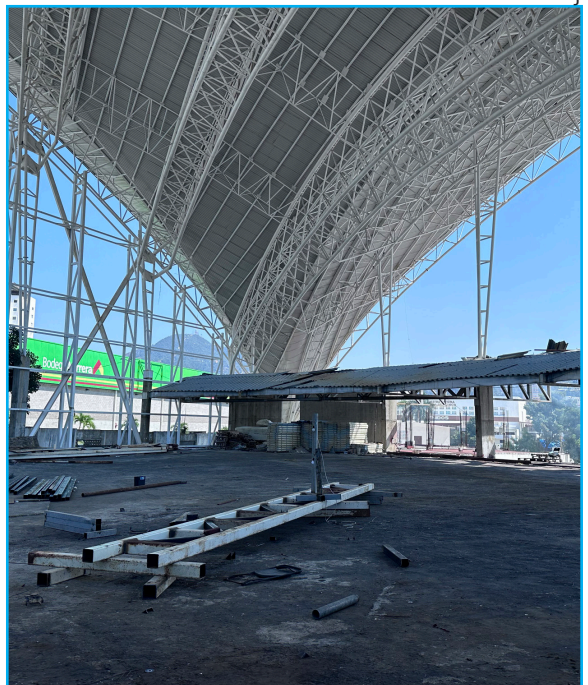
Zábava na lodi po oceáne
foto: Martin Machaj

Katedrála v Acapulcu
foto: MM

Počas jednotlivých dní sme využili aj fakultatívne výlety po meste. Navštívili sme katedrálu, zničenú novostavbu novej katedrály. Pred rokom a pol Acapulco zasiahla ničivá búrka. Zničená bola časť mesta, pri nej aj nová katedrála. Práce na jej obnovení napredujú pomaly, pretože financie na ňu boli presunuté

GEORGIUS

Výstavba poškodenej novej katedrály
foto: MM

do Afriky. Svätý otec František rozhodol, že Afrika potrebuje finančnú pomoc o niečo viac.

Jedným z výletov bola plavba po oceáne. Počas plavby sme videli naživo veľrybu. V rámci programu v Acapulcu sme videli mladých ľudí, ako skáču zo skál, z takmer 45 metrovej výšky do oceánu.

Guadalupe - druhá návšteva

Pod aztéckym kalendárom v múzeu
foto: turisti

Po návrate z Acapulca nás čakala návšteva Národného antropologického múzea. Tu sme sa oboznámili s kultúrou Aztékov, Mayov a iných domorodých Indiánov.

Pred obedom sme navštívili Guadalupe druhýkrát. Čas sme využili na modlitbu, meditáciu. Opäť sme si prezreli areál baziliky. Vrcholom posledného dňa bolo slávenie svätej omše priamo v bazilike. Hlavným celebrantom v bazilike môže byť len španielsky hovoriaci kňaz alebo mexický kňaz. Ostatní kňazi môžu len koncebrovať. To bolo aj v našom prípade. V bazilike sa slávia sväte omše každú hodinu. Nesmie sa vynechať ani jeden jediný deň.

Našu svätú omšu viedol osobný tajomník arcibiskupa Carlosa Aguiaru Retesa Mons. Efraín Hernández Días.

V noci sme odcestovali na letisko a čakala nás cesta domov.

Kňazi po skončení svätej omše
sakristia v Guadalupe
foto: Hernandez Días

História zjavenia Panny Márie v Guadalupe

V roku 1531 sa na hore Tepeyac zjavila Panna Mária jednoduchému, úprimne veriacemu Aztékovi, ktorý patrila medzi prvých kresťanov na území dnešného Mexika. Juan Diego Cuauhtlatotzin, čo v preklade znamená Hovoriaci orol, žil v rokoch 1474-1548. Podľa dobovej správy o zjavení Panna Mária hovorila s ním po aztécky a vzhľadom pripomínala Indiánku. Svojou pokorou a horlivosťou Juan Diego dosiahol, že na tomto mieste bola vybudovaná kaplnka, ako si to Panna Mária želala. Miesto bolo na žiadosť Panny Márie nazvané Guadalupe, čo je pravdepodobne odvodené z aztéckeho slova „Coatlaxopeuh“. Znamená „rozšliapala som hada“ (Quetzalcóatl, Operený had, bol jedným z aztéckych božstiev). Obraz Panny Marie Guadalupskej, ktorý sa objavil na tilme (plášti) Juana Diega, je dodnes jedným z najctievanějších obrazov Latinskej Ameriky. Osem rokov po tejto udalosti prijalo katolícku vieru osem miliónov Aztékov. Správa o zjavení a obraz Panny Márie výrazne pomohli pri christianizácii Mexika. V roku 1945 bola Panna Maria Guadalupská vyhlásená Svätou stolicou za patrónku a ochrankyňu Ameriky. Juan Diego zomrel vo veku 74 rokov na hore Tepeyac. V roku 1990 bol vo Vatikáne svätým Jánom Pavlom II. blahorečený a v roku 2002 ho ten istý pápež v Guadalupe svätorečil.

Samotné zjavenie Panny Márie

Keď mal Diego 57 rokov, 9. decembra 1531 sa mu na kopci Tepeyac zjavila Panna Mária. S úsmevom povedala: „Ja som Nepoškvrnená Panna Mária, Matka pravého Boha, cez ktorého všet-

ko žije, Pána všetkých vecí, Pána neba a zeme.“

Pri zjavení 12. decembra 1531 Diego Panne Márii povedal, že sa ponáhľa do mesta po kňaza, pretože jeho strýko je veľmi chorý. Panna Mária mu povedala: „Či nie som tu, tvoja Matka? Nie si tu ty v mojom tieni, pod mojou ochranou? Nech tá strýkova choroba neznepokojuje. Práve teraz, v tomto okamihu, je vyliečený.“

Diego porozprával o svojich zjaveniach biskupovi a odovzdal mu odkaz, že Panna Mária si želá, aby na Tepeyacu postavili kaplnku. Biskup si žiadal nejaký dôkaz.

Panna Mária mu povedala: „Zajtra choď na vršok Tepeyac a nazbieraj z kvetov, ktoré tam nájdeš. Zanes ich biskupovi, aby ti uveril.“

Na druhý deň Diego zašiel na vršok a našiel krásne červené kastílske ruže, hoci bol december. Diego natrhal veľkú kyticu ruží a uložil ich do svojej tilmy. Keď sa objavil pred biskupom, rozpustil tilmu a všetkým ukázal krásne červené ruže. Ale údiv a prekvapenie sa zmnho násobili, keď prítomný biskup so svojimi domácimi zazrel na tilme obraz mladej peknej devy. Deva mala oblečené šaty červenej farby, na nich mala modrozelenkastý plášť posiaty hviezdami. Bol to úžasný obraz Panny Márie.

Obraz Panny Márie

Prvé roky bol obraz Panny Márie z Guadalupe vystavený bez ochrany pred nepriaznivými vplyvmi počasia a opakovanými dotykmi zbožných veriacich. Je pozoruhodné, že sa obraz nerozpadol, hoci tilma, na ktorej je obraz namalovaný, mala obvykle životnosť len približne 20 rokov.

Tilma bola zhotovená z hrubého agávového vlákna. Juan Diego ju mal

takmer priehľadnú a hrubú ako vrecovina.

Po celé storočie visel obraz v malej kaplnke. Bol vystavený vlhku a priamemu dymu sviečok, ktoré pod ním horeli. Dym zo sviečok by za normálnych okolností musel obraz zafarbiť na čierne, podobne ako napríklad skalú v jaskyni v Lurdoch. Napriek tomu si obraz zachoval svoje farby.

Miguel Cabrera (1695 - 1768), uznávaný v tom čase ako najväčší maliar v celom Novom Španielsku, zaznamenal, že videl, ako sa ľudia dotkli obrazu v priebehu dvoch hodín až päťstokrát. Zvláštna komisia mexických maliarov pod jeho vedením uviedla: „Tento svätý obraz je vytvorený tak jedinečne a zázračne, že sme presvedčení, že každý, kto má aspoň základné znalosti nášho umenia, pri pohľade naň okamžite uzná, že je to nadprirodzený portrét.“ Cabrera tiež dodal: „Nevysvetliteľný spôsob, akým sa vyhladila povrchová strana obrazu, je ďalším dôkazom nadprirodzenosti tohto diela.“

V roku 1921 istý terorista umiestnil bombu skrytú v kvetoch na oltár v Starej bazilike. Výbuch zničil iný obraz a časť oltára, rozbil všetky okná, no posvätný obraz Panny Márie zostal neporušený.

V roku 1971 technici čistili strieborný rám obrazu, keď sa im náhodou prevrhla fľaša s kyselinou dusičnou. Niekoľko kvapiek dopadlo na obraz, ale maľba zostala nepoškodená. Stopy po kyseline, podobné vodným šmuhám, po krátkom čase zmizli.

V dvadsiatom storočí sa obraz stal predmetom vedeckého výskumu. Podľa článku prof. Torcusta Luce de Tena z Kráľovskej španielskej akadémie vied možno zhrnúť výsledky takto: „Podkladom obrazu je látka utkaná z agávových vlákien, ktorá nebola nijako ošetrovaná.“

„Zachovanie látky a farieb po tak dlhej dobe v dobrom stave je nevysvetliteľné! Na látke sa po presvietení nenašli žiadne predbežné kresby, čo je bežné pri dielach slávnych maliarov. Obraz bol vytvorený priamo a bez opráv. Nevidno žiadne ťahy štetcom! Použitá technika nanášania farieb je v dejinách umenia neznáma a nedá sa napodobniť. Ani pôvod farieb nie je známy. Na obraze nie sú prítomné farbivá rastlinného, živočíšneho ani nerastného pôvodu.“

Hviezdy na plášti Panny Márie napodobňujú hviezdne konštelácie, ako ich možno vidieť za jasných nocí nad Mexikom. Odev Panny Márie má pri pohľade zblízka zelenomodrú farbu, ale z diaľky tmavomodrú. Ružová farba šiat je zblízka bledá, no z diaľky sýtoružová. Pri pozorovaní zblízka má obraz normálnu veľkosť, ale pri vzdďalovaní sa opticky zväčšuje.

Jedna z najpodivuhodnejších vecí na obraze sa týka očí Panny Márie. V zreničke Panny Márie je možné vidieť sediaceho Indiána s dlhými vlasmi. Vedľa neho je starší plešatý muž s bielou bradou a baskickými črtami, ktorému steká slza z oka. Mnohí v tejto postave identifikovali španielskeho biskupa. Vedľa neho je mladší muž, ktorý by mohol byť Juan Gonzales, biskupov tlmočník a sekretár. Uprostred je muž s bradou a fúzmi, otočený k sediacemu biskupovi. Predpokladá sa, že je to Indián Juan Diego v okamihu, keď otvára svoju tilmu a prináša biskupovi červené ruže. Vidno tam aj černošku s kučeravými vlasmi, muža, ženu a deti.

Laboratórne skúmanie očného pozadia pravého oka Panny Márie ukázalo, že sa správa presne ako oko živého človeka.

Spracoval Michal Marlenga
Úprimne ďakujem Aničke Ondrejčkovej za jej spoluprácu a ochotu pomôcť.

Obraz Panny Márie Guadalupskej

Podoba Panny Márie je označovaná ako mestiza, teda miešanka. Mestiza v prípade Panny Márie kombinuje aztécke a španielske črty, čo symbolizuje spojenie oboch kultúr v danom historickom období.

V očiach Panny Márie je pomocou modernej technológie možné vidieť 13 postáv, vrátane Juana Diega a biskupa Zumárragu.

Náhrdelník v znamení kríža vyjadruje jej úplné zasvätenie sa synovi Ježišovi. Ježišov kríž nám pripomína najvyššiu obeť, ktorú urobil z lásky k nám, aby nás vykúpil. Keď visel na kríži, daroval nám Máriu ako našu Matku.

Pôvod Panny Márie je zvýraznený farbami jej odevu. Červená tunika predstavuje zem, zelenomodrý plášť predstavuje nebo. Farba pláštá naznačuje kráľovskú hodnosť. Takúto farbu odevu mohli nosiť iba aztécki panovníci. Túto symboliku môžeme vímať tak, že Panna Mária je Kráľovnou neba i zeme.

Takýto kvet bol vnímaný ako symbol čistoty. Nielen tela, ale aj srdca.

Žena odetá slnkom, a pod jej nohami mesiac a na jej hlave koruna z dvanástich hviezd, to sú slová z apokalypsy. Mesiac symbolizoval aztéckeho boha Quetzalcoatla, Opereného hada a boha mesiaca. Panna Mária nad ním zvíťazila. Zaujímavosťou tejto časti obrazu je fakt, že topánka Panny Márie nie je namalovaná. Je jednoducho súčasťou tily.

Hviezdy na jej plášti naznačujú, že prichádza z neba ako Kráľovná nebies. Pri pohľade zhora sú súhvezdia usporiadané tak, ako tomu bolo pri zjavení 12. decembra 1531.

Tmavá stuha nad jej lonom naznačuje, že je ženou v požehnanom stave a očakáva narodenie dieťaťa. Matka v požehnanom stave je ozdobená takouto stuhou. V španielčine má tento symbol výraz encinta.

Nad lonom Panny Márie sa nachádza jazmínový kvet, ktorý bol pre Aztékov znakom božstva a stredom vesmíru. Má to byť symbol očakávaného dieťaťa, pána neba i zeme.

Panna Mária stojí pred slnkom. Slnko je obrazom najvyššieho boha Huitzilopochtliho, ktorý je v úzadí.

Pannu Máriu podopiera anjel s pestrofarebnými orlímí krídlami. Orol cuauhtli, býval popisovaný ako nedosiahnuteľný lovec, nebojácny, odvážny dívať sa slnku do tváre. Bol spojený s bohom Tonatuihom a najvyšším bohom Huitzilopochtlom.